

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Štefana Michálíka a sudcov JUDr. Petra Hatalu a JUDr. Daniela Hudáka na neverejnom zasadnutí konanom 31. marca 2011 v Bratislave v trestnej veci obvineného **M. S.**, pre zločin marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 písm. d/ Tr. zák., o dovolaní obvineného proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne z 21. júna 2010, sp. zn. 3To 37/2010, v spojení s rozsudkom Okresného súdu Trenčín z 15. januára 2010, sp. zn. 3T 136/2009, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného **M. S. sa o d m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín z 15. januára 2010, sp. zn. 3T 136/2009, bol obvinený **M. S.** uznaný vinným zo zločinu marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 písm. d/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že :

žiadal v mesiaci december 2008 a január 2009 za bližšie nešpecifikovanú výhodu konkrétne slovami „nepridete skrátka“ od **L. K.** a **J. M.**, aby títo zmenili svoje pôvodné výpovede v konaní vedenom na OR PZ, Úrade justičnej a kriminálnej polície, odboru skráteneho vyšetřovania v Trenčíne po číslom ORP-2266/1-OSV-TN-08 v prospech obvinených **M. B.** a spol., pričom dňa 17. decembra 2008 nadiktoval prehlásenie **J. M.** v kaviarni **G. v T.** a dňa 8. januára 2009 **L. K.** v kaviarni **G. v T.**, v ktorých zmenili svoju pôvodnú výpoveď a skutočnosti uvedené v prehláseniach sa nezakladali na pravde a tieto prehlásenia mali **L. K.** a **J. M.** doručiť poverenému príslušníkovi realizujúcemu trestnú vec pod číslom ORP-2266/1-OSV-TN-08, pričom obžalovaný zaviezol oboch svojim

vozidlom na pracovisko OR PZ, ÚJ a KP v Trenčíne za účelom doručenia napísaného prehlásenia vec realizujúcemu policajtovi.

Za to bol odsúdený podľa § 344 ods. 1 Tr. zák. s prihliadnutím na § 38 ods. 2 Tr. zák. na trest odňatia slobody v trvaní 1 (jedného) roka, výkon ktorého mu bol podľa § 49 ods. 1 písm. a/, § 50 ods. 1 Tr. zák. podmienenečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 1 (jedného) roka.

Proti tomuto rozsudku podal obvinený M. S. v zákonnej lehote odvolanie, ktoré bolo uznesením Krajského súdu v Trenčíne z 21. júna 2010, sp. zn. 3To 37/2010, zamietnuté ako nedôvodné (§ 319 Tr. por.).

V zmysle § 183 ods. 1 písm. b/ Tr. por. rozsudok je právoplatný a vykonateľný, ak zákon síce proti nemu pripúšťa odvolanie, ale podané odvolanie bolo zamietnuté.

Dňa 16. novembra 2010 podal obvinený M. S. prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. J. T. na Okresnom súde Trenčín dovolanie proti vyššie uvedeným rozhodnutiam, a to z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., pričom toto bolo následne (15. decembra 2010) uvedeným prvostupňovým súdom predložené Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky.

V písomnom odôvodnení dovolania obvinený uviedol, že tak Okresný súd Trenčín, ako aj Krajský súd v Trenčíne nesprávne právne posúdili zistený skutok, kde podstatou je konštatovanie, že v trestnom konaní sľúbil neoprávnenú výhodu, aby pôsobil na svedka. Upozornil tiež na tú skutočnosť, že v konaní nebol vykonaný žiaden dôkaz o tom, či tvrdenia svedkov v kauze M. B. a spol. boli alebo neboli pravdivé. Podľa jeho názoru pochybenie súdov spočíva v posúdení materiálnej stránky trestného činu, konkrétne v tom, že vyjadrenie „neprídete skrátka“ má byť ponúknutím neoprávnenej výhody, ktorou bolo pôsobené na svedka. Zdôraznil, že pojem neoprávnená výhoda síce Trestný zákon nedefinuje, no on má za to, že akýkoľvek prospech musí mať finančné vyjadrenie alebo musí ísť o konkrétne špecifikovanú výhodu. Z predmetného skutku pritom nevyplýva, že by mal svedkom sľubovať niečo určité, čo by bolo možné považovať za výhodu, najmä neoprávnenú. Napokon poukázal na to, že zo skutku tiež nevyplýva, že by sa svedkovia na základe údajne ponúknutej neoprávnenej výhody úmyselne pokúsili o spáchanie trestného činu krivej výpovede.

S ohľadom na uvedené preto obvinený M. S. navrhol, aby dovolací súd postupoval v zmysle § 383 Tr. por. a podľa § 386 Tr. por. vyslovil porušenie zákona, zrušil dovolaním napadnuté rozhodnutia a rozhodol o vrátení vecí Okresnému súdu Trenčín na nové prejednanie a rozhodnutie.

Z písomného vyjadrenia prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín k predmetnému dovolaniu pritom vyplýva, že tento sa s vyššie uvádzanými dôvodmi dovolania nestotožňuje. Podľa jeho názoru bola vina v danom prípade vykonanými dôkazmi dostatočne a nepochybne preukázaná, pričom ako uviedol ďalej, obvinený je zo spáchania skutkov usvedčovaný predovšetkým výpoveďami svedkov M. a K., o ktorých vierohodnosti niet pochýb, a to aj napriek tomu, že ide o osoby bez prístrešia. Má za to, že práve v tejto súvislosti – s poukazom na uvedených svedkov, ich majetkové pomery - je vyjadrenie obvineného, že „neprídu skrátka“ nutné posúdiť ako sľúbenie neoprávnenej výhody v zmysle § 344 ods. 1 písm. d/ Tr. zák. Pokiaľ ide o uložený trest, tento je v súlade s ustanoveniami § 34 Tr. zák. o účele a výmere trestu a zohľadňuje všetky zistené okolnosti prípadu, ako aj pomery obvineného.

Keďže teda dôvody dovolania nie sú podľa prokurátora preukázané, navrhol dovolanie obvineného podľa § 392 ods. 1 Tr. por. zamietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní obvineného skúmal procesné podmienky pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 1 Tr. por. a § 566 ods. 3 Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou prostredníctvom obhajcu (§ 369 ods. 2 písm. b/ a § 373 ods. 1 Tr. por.), v zákonnej lehote a na príslušnom súde (§ 370 ods. 1 a ods. 2 Tr. por.), že dovolanie spĺňa obligatórne obsahové náležitosti dovolania (§ 374 ods. 1 a ods. 2 Tr. por.). Okrem toho zistil, že bola splnená aj podmienka dovolania podľa § 372 Tr. por., veta prvá, keďže obvinený pred podaním dovolania využil svoje právo a podal riadny opravný prostriedok.

Najvyšší súd Slovenskej republiky však zároveň dospel k záveru, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por. (§ 382 písm. c/ Tr. por.).

Podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak je rozhodnutie

založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

V súlade s § 385 ods. 1 Tr. por. je dovolací súd viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené.

Pokiaľ ide o obvineným uplatnený dôvod dovolania (§ 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.), tak z jeho znenia ako aj z inštitútu dovolania ako mimoriadneho opravného prostriedku je zrejmé, že trestné konanie je v zásade dvojinstančné. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd rozhodujúci o dovolaní je potom **viazaný zisteným skutkovým stavom veci** tak, ako ho ustálili súdy nižšej inštancie. Rovnako **nie je oprávnený ani posudzovať spôsob hodnotenia dôkazov a závery, ktoré z dokazovania súdy vyvodili a ktoré sú podkladom pre zistenie skutkového stavu.**

Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok proti právoplatným rozhodnutiam súdu, ktorý je určený k náprave v zákone výslovne uvedených procesných a hmotnoprávnych pochybení, čo celkom zreteľne vyplýva z konštrukcie jednotlivých dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. a/ až písm. l/ Tr. por., resp. aj z ustanovenia § 374 ods. 3 Tr. por. Ako už aj z vyššie uvedeného vyplýva, neslúži teda k revízii a náprave skutkových zistení, ktoré urobili súdy prvého a druhého stupňa, ani k preskúmvaniu nimi vykonaného dokazovania. Ťažisko dokazovania je v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať, upravovať alebo meniť iba súd odvolací (§ 322 ods. 3, § 326 ods. 5 Tr. por.). Samotnú správnosť a úplnosť dovolací súd nemôže skúmať už len z toho dôvodu, že nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol podľa zásad ústnosti a bezprostrednosti v konaní o dovolaní sám vykonávať. Na objasnenie okolností potrebných na rozhodnutie o dovolaní môže vykonať dovolací súd len v obmedzenom rozsahu potrebné vyšetrovanie podľa § 379 ods. 2 Tr. por.

V dôsledku uvedeného iba s poukazom na nesprávne skutkové zistenia alebo na nesúhlas s hodnotením vykonaných dôkazov nemožno potom vyvodzovať dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. Ten je daný v prípadoch, keď je rozhodnutie súdu založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na inom nesprávnom hmotnoprávnom posúdení. Dovolanie je teda určené **k náprave právnych chýb** rozhodnutia

vo veci samej, pokiaľ tieto chyby spočívajú v právnom posúdení skutku alebo iných skutočností podľa noriem hmotného práva.

Z pohľadu dovolacieho súdu treba predovšetkým uviesť, že obsah konkrétne uplatnených námietok, tvrdení a právnych názorov, o ktoré sa v dovolaní opiera existencia určitého dovolacieho dôvodu, musí skutočne vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu takého dovolacieho dôvodu podľa § 371 Tr. por. Pokiaľ tomu tak nie je a podané dovolanie len formálne odkazuje na príslušné ustanovenie upravujúce dôvody dovolania, pritom ale v skutočnosti obsahuje argumenty stojace mimo uplatneného dovolacieho dôvodu a jeho podstatou sú námietky správnosti skutkových zistení alebo hodnotenia dôkazov súdmi nižšieho stupňa, ide o dovolanie, ktoré je potrebné odmietnuť podľa § 382 písm. c/ Tr. por.

Pokiaľ ide o predmetný prípad, vzhľadom na obsah podaného dovolania obvineného M. S. a tiež s prihliadnutím na vyššie uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatuje, že skutok tak, ako bol zo strany príslušných súdov zistený, je pre neho záväzný a čo sa týka jeho právneho posúdenia, toto považuje za správne. Aj podľa jeho názoru totiž posudzovaný skutok naplňa všetky zákonné znaky zločinu marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 písm. d/ Tr. zák., pričom v tejto súvislosti možno zároveň dodať, že „neoprávnenou výhodou“ v zmysle uvedeného ustanovenia môže byť plnenie tak materiálnej ako i nemateriálnej povahy.

Vo vzťahu k námietke obvineného týkajúcej sa bližšieho nešpecifikovania neoprávnenej výhody, ktorá mala byť z jeho strany sľúbená svedkom J. M. a Ľ. K. je potrebné uviesť iba toľko, že s touto sa vo veci konajúce súdy už vysporiadali, pričom v tomto smere Najvyšší súd Slovenskej republiky odkazuje predovšetkým na odôvodnenie napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu, s ktorým sa plne stotožňuje a ktoré považuje za dostatočné. Slovné spojenie použité v danom prípade, a síce, že vyššie menovaní svedkovia „nepřidu skrátka“, ak zmenia svoje predchádzajúce výpovede, možno totiž predovšetkým s ohľadom na ich životnú situáciu aj podľa názoru dovolacieho súdu chápať ako sľub neoprávnenej výhody v zmysle § 344 ods. 1 písm. d/ Tr. zák.

Čo sa týka ostatných výhrad obvineného, tak tieto sú z pohľadu ním uplatneného dovolacieho dôvodu taktiež irelevantné, a preto sa nimi dovolací súd ani nezaoberal.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a citované zákonné ustanovenia Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je uvedené v enunuciáte tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 31. marca 2011

JUDr. Štefan M i c h á l i k, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Ing. Alžbeta Kóňová